

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83-177

PODUREDNIŠTVO:

34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija . . . Lir 8.000

Letna inozemstvo . . . » 13.000

Letna inozemstvo, USA dol. 15

Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXX. - Štev. 35 (1518)

Gorica - četrtek, 7. septembra 1978 - Trst

Posamezna številka Lir 200

Čut za svobodo

Spominjam se razgovora, ki sem ga imel nekega večera z znanim psihologom na hodniku natlačene vlaka. Med kovčki, torbami in zavoji sem stoje lovilo ravnotežje ter navdušeno govoril in trdil, da je človeku čut za svobodo prirojen.

Učenjak mi je mirno, toda odločno odgovoril: »Motiš se, dragi prijatelj. Človek se ne rodi svoboden, pač pa ga nagon vleče k verigam, želi si zapora in ima v sebi nepremagljivo željo, da bi mu nekdo gospodoval. Človek lahko samo "postane" svoboden. Da mu vcepiš to željo po svobodi, pa je treba ogromno truda.«

Vedno bolj sem prepričan, da je psiholog imel prav. Nekdo se je zelo bistro izrazil, da je »suženjstvo« bolj miselnost kot stanje.

PREGRAD V DUŠI

Nekateri ljudje niso svobodni in nikoli ne bodo, čeprav bi to lahko dosegli, ker si tega prav nič ne želijo. Kar odprimo drugo Mojzesovo knjigo, pa bomo videli, da je bila potrebna več kot štiridesetletna šola v puščavi, da so se Izraelci otresli suženjske miselnosti in si pridobili miselnost svobodnega naroda. (Koliko časa so žalovali in tarnali po nekdanjih dneh!)

Nekateri naravoslovci so opazili ta nenavaden primer. Gospodar nekega cirkusa je kupil belega medveda v zoološkem vrtu in ga spustil v velik ograjen prostor. Kmalu so opazili, da se je medved premikal samo v razdalji nekaj metrov, čeprav je imel veliko prostora na razpolago. Napravil je samo toliko korakov, kolikor jih je delal v svoji kletki v zoološkem vrtu. Poskusili so celo to, da so mu vrgli hrano dva metra proč od namišljene ograje. Nekaj nezastisljivega! Medved ni prekorajčil namišljene meje in bi raje umrl od lakote! Kletka mu je »stopila« v glavo, pregrada se mu je zarila v možgane.

Tako se dogaja tudi z nekaterimi ljudmi. Pregrado nosijo v svoji duši. Čeprav imajo svoboden prostor, ga ne vidijo. Niso si pridobili miselnosti svobodnih ljudi. Povsod vidijo omejitve, zidove in zapreke. Na stečaj odprta vrata jim predstavljajo nepremostljivo pregrado.

RAZSEZNOST SVOBODE

Prijatelj mi je zaupal, da je odkril razsežnost svobode v ječi. »Ko sem se sprehajal po umazani celici, ki je bila dolga tri metre in pol ter široka dva, sem prišel do pretresljivega odkritja, da sem svoboden.« Nikar torej ne čakaj, da ti drugi poklonijo svobodo. To je dar, ki ti ga nihče ne da, in ti ga ne bo mogel nikdar dati.

Spričevala svobode ti ne smejo dati drugi. Če boš čakal na ta dragoceni dar, boš na svoji življenjski poti vedno na začetku, ostal boš negotov in bojazljiv otrok. Svoboda ni dar, pač pa jo je treba drago plačati.

Ignazio Silone pravi v svoji knjigi "Kruh in vino" takole: »Svoboda ni nekaj, kar dobiš v dar. Lahko živiš v diktatorski državi, pa si svoboden pod enim samim pogojem, da se boriš proti diktaturi. Človek, ki misli s svojo glavo in ohrani neoskrupljeno svoje srce, je svoboden. Človek, ki se bori za to, kar ve, da je pravično, je svoboden. Lahko pa živiš v najbolj demokratični državi na svetu, pa si notranje len, top, hlapčevski in nisi svoboden. Čeprav ni nobenega nasilja, si suženj. In to je slabo. Ni treba prositi, da ti drugi dajo svobodo. Svobodo si moraš vzeti sam in to vsak, kolikor more.«

ZARES CLOVEK

»Tablete svobode še niso odkrili. Dejstvo, da je raziskava svobode še vedno na ravni obrtnišтва, to je v okviru osebnega pridobivanja, nam daje edino upanje« (P. Balestro).

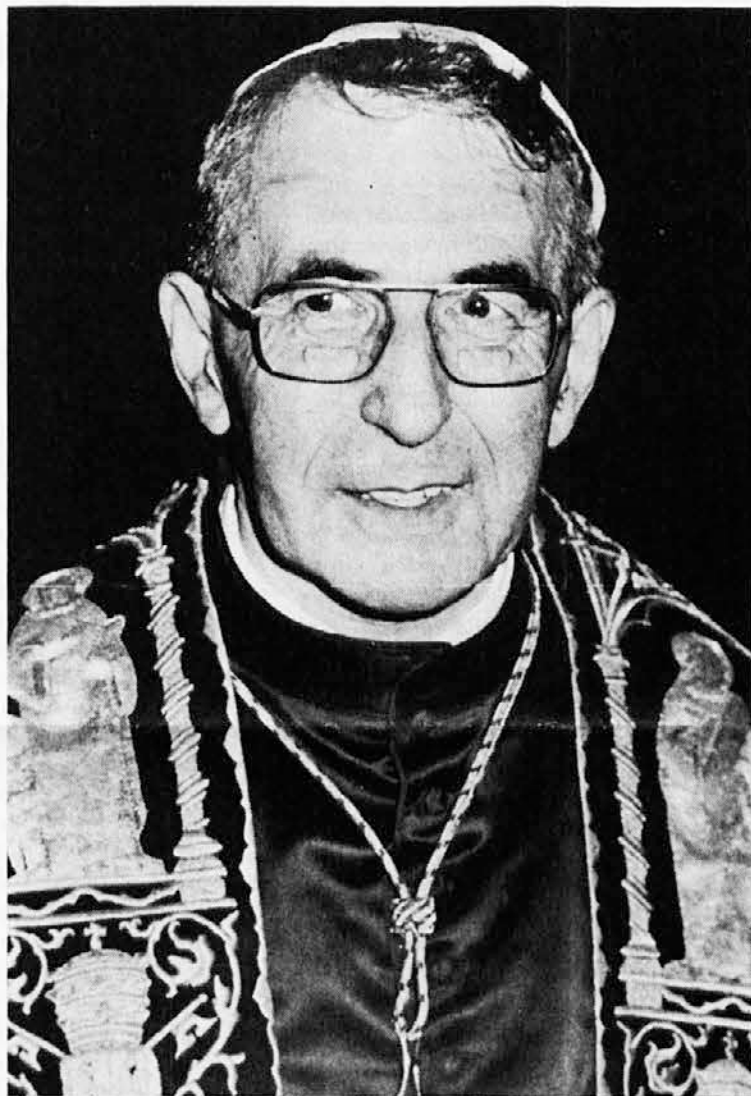
Če si zares svoboden, ti noben paznik ne bo mogel iztrgati te neprecenljive vrednote. Le sam si moreš pridobiti svojo svobodo. In le sam jo lahko izgubiš.

Kako smo presenečeni, če srečamo svobodnega človeka! Takega presenečenja pa ne doživljamo preveč pogosto. Težko

najdeš svobodnega človeka, ker je težko (čeprav je lepo, kot pravi Kierkegaard) biti zares človek. Nekdo pa je zares človek, če je svoboden.

Svobodnega človeka prepoznamo po tem, ker se ukloni samo lastni vesti. »Ni gospodarja razen upravljalca vesti bližnjega« (F. Camon). Žal pa mnogi pogostoma in radi prepustijo upravljanje svoje vesti drugim.

(iz »Misli«, Avstralija)

OKNO V DANAŠNJI SVET

■ Sv. oče Janez Pavel I. je v sredo 30. avgusta sprejel v konzistorialni dvorani 80 kardinalov in jim prosto govoril, čeprav je bilo tiskovnim agencijam že vnaprej sporočeno uradno besedilo. Med drugim je papež dejal: »Delati moramo skupaj. Dajmo svetu zgled edinosti, žrtvujoč včasih kaj svojega. Vse bo izpuščeno, če nas svet ne bo videl trdno povezano.« Naslednji dan je papež sprejel tudi predstavnike diplomatskega zbora ter jim na pozdrav guatemalskega veleposlanika spregovoril v francoščini.

■ Z izvolitvijo novega papeža se je pogosto imenovala tudi škofija Belluno, iz katere Janez Pavel I. izhaja. Omenja se že v 6. stoletju. Od leta 1818 ji je pridružena tudi sosednja škofija Feltre. Združena škofija ima okrog 200.000 vernikov in spada pod beneško cerkveno pokrajino. Škofija Vittorio Veneto, kjer je bil Albino Luciani najprej škof, pa šteje 276.000 vernikov.

■ Tudi letos, ko je bil tri tedne Apostolski sedež nezaseden, je vatičanska država izdala troje znamk za 120, 150 in 250 lir. Na vseh treh znamkah so upodobljeni »ključji sv. Petra« s senčnikom, starodavnim bizantinskim znamenjem suverenosti.

■ V Luksemburgu se je letos vršil 8. evropski kongres laičnega apostolata, ki se ga je udeležilo okoli 300 ljudi. V luči evangelija in smernic cerkvenega učiteljstva so iskali odgovor, kaj so dolžni storiti kot člani Cerkve in sodelavci duhovnikov.

Kmalu bodo volitve v evropski parlament. Za verne ljudi nastaja problem, koga poslati v to skupščino, da bo v njej zagovarjal krščanska načela. Razprave so potekale v treh smereh. Govor je bil o evropskem gospodarstvu in o vedno bolj perečem vprašanju brezposelnosti. Drugi

Minili so časi, ko so papeža umestili s tem, da so mu položili tiaro na glavo in ga na ta način kronali. Pavel VI. je bil še umeščen na ta način. Toda kmalu nato se je rešil tiare, ki so mu jo poklonili milanski verniki, tako, da jo je dal v prodajo, izkupiček pa je šel v korist

ubogih. Od tedaj je nosil le škofovsko mitro, v roki pa imel pastirsko palico, ki na vrhu preide v križ.

Njegov naslednik Janez Pavel I. ni hotel ničesar vedeti o kakih tiari ali kronanju. Tri sto tisočim, ki so se zbrali na trgu sv. Petra v nedeljo 3. septembra na večer in sto tisočim, ki so sledili njegovi umestitvi po televiziji, se je predstavil z mitro na glavi in z omenjeno pastirsko palico. Toda preden se je začela ta slovesnost, je že imel vrsto pastirskih srečanj z verniki.

TRI DOPOLDANSKE AVDIENCE

Ob desetih dopolne je v klemeninski dvorani sprejel 500 romarjev iz Vittoria Veneta, ki je bila njegova prva škofija. Njim je dejal: »Prva ljubezen je tista, ki traja najdlje in se je nikdar ne pozabi.«

Pol ure kasneje se je sestal v konzistorialni dvorani s skupino iz Benetk, ki sta jo vodila župan socialist in podžupan komunist, ob enajstih pa še v dvorani za blagoslove 2.000 bližnjih rojakov iz škofije Feltre-Belluno. Omenil je, da marsičesa, kar je imel v programu za bližnje dni, če bi ne postal papež, ne bo mogel več izvesti. Posebej je poudaril, da bo kot papež moral marsikatero stališče ali izjavo od prej znova preveriti. Kardinal Albino Luciani je namreč objavil vrsto člankov v dnevniku »Il Gazzettino«. Te članke je sedaj uredništvo v celoti ponatisnilo, med njimi tudi članek o reviziji konkordata. Tedaj je zapisal: »Najboljši konkordat malo velja, če se ga sprejme z nevoljo, s pridržki ali se ga slabo aplicira. Povprečen konkordat pa lahko da dokaj dobre sadove, če je sprejet z dobro voljo in je pravilno apliciran. Na vsak način, pazimo, da ne postane konkordat pretveza za nove spopade in prepire. Tega je v Italiji že dovolj!«

OPOLDANSKI NAGOVOR

V stilu Janeza XXIII. je novi papež po opoldanskem angelovem češčenju pokramljal z zbranimi verniki na trgu sv. Petra. Bilo jih je kakih 40.000. Že uvod je bil nekaj posebnega: »Tam na Beneškem imajo pregovor, da ima vsak tat svojo pobožnost. On, papež, med drugimi zelo ceni papeža sv. Gregorja Velikega, ki je bil leta 590 prav 3. septembra, kot bo on umeščen, izvoljen za papeža in se ga zato Cerkev po novem bogoslužnem koledarju ta dan spominja. Menih Gregor ni hotel postati papež, pa je na to pristal, ker sta tako želela cesar in ljudstvo. "Na jok mi gre," je potožil Gregor. "Cesar hoče, da opica postane lev."« Vidi se — je Janez Pavel I. komentiral svojega prednika — da tudi takrat papeška služba ni bila lahka. »Nato je ponovil prošnjo Gregorja Velikega: »Če hočete, da ne doživim brodoloma, vrzite mi naproti rešilno desko z vašimi molitvami.« In novi papež je še dodal: »Današnji svet potrebuje več molitev, pa manj spopadov.«

PRED BAZILIKO SV. PETRA

Vsa slovesnost umestitve se je izvršila na stopnišču bazilike sv. Petra. Ob papežu sta bila kardi-

nala Felici in Oddi, pred njim pa v sprevodu še 106 drugih kardinalov. Kardinal Felici mu je nadel papeški palij, znamenje najvišje pastirske oblasti v Cerkvi, nato pa izgovoril molitev v latinščini: »Blagoslovljen Bog, ki te je izbral za pastirja vse Cerkve in ti izročil apostolsko službo. Po bleščečih letih dolgega zemeljskega življenja naj te Gospod, ko te odpokliče, odene ob vstopu v nebeško kraljestvo z nesmrtnostjo.«

Sledil je vdanostni poklon vseh navzočih kardinalov, ki so s tem izrazili pokorščino in podrejenost novemu papežu v imenu vsega božjega ljudstva. Janez Pavel I. je imel za vsakega toplo besedo, ki jo je spremljal njegov značilni nasmeh.

Evangelij se je bral v latinščini in grščini, prošnje vernikov pa so bile izrečene v francoščini, španščini, nemščini in angleščini. Sledila je pridiga deloma v latinščini, deloma v italijanščini in francoščini. Janez Pavel I. je pozdravil vse božje ljudstvo, med njimi še posebej osebe, ki se bavijo s politiko, umetnostjo, kulturo, ekonomijo. Spomnil se je očetov in mater, otrok, mladine, bolnikov in trpečih, ubogih, delavcev, izseljencev.

»Sprejeli smo z začudenjem in razumljivim trepetom pa tudi z neizmernim zaupanjem v vsemogočno milost božjo ter molitev Cerkve nasledstvo sv. Petra in jarem, ki ga je Gospod sklenil položiti na naša slabotna ramena. Naše predsedovanje v ljubezni pomeni službo, pri čemer ne mislimo samo na svoje katoliške brate in sinove, temveč na vse, ki si prizadevajo biti Kristusovi učenci ali božji častilci ter hočejo delati za dobrobit človeštva. Cerkev je ponižna znanilka evangelija vsem ljudstvom zemlje, ki hoče pomagati pri ustvarjanju vzdušja pravičnosti, bratstva, solidarnosti in upanja, brez česar svet ne more živeti.«

Na posebej rezerviranem prostoru je papeževi umestitvi prisostvovalo 97 delegacij raznih držav, potem zastopstva OZN, NATO in Sveta evropskega parlamenta, 17 odposlanstev raznih krščanskih Cerkva, med njimi carigradskega in moskovskega patriarha. To pot ni manjkalo tudi predstavnikov komunističnih držav: Sovjetske zveze, Kube, Vzhodne Nemčije, Poljske, Češkoslovaške, Bolgarije in seveda Jugoslavije, ki ima z Vatikanom redne diplomatske odnose. Precej problemov je povzročila italijanski varnostni organ namovo navzočnost argentinskega državnega predsednika Videle. Okoli trga sv. Petra so člani »argentinskega antifašističnega odbora« delili letake zoper sedanjo vojaško vlado, češ da je hotela z Videlo udeležbo pri papeževi umestitvi izkoristiti Vatikan in slovesnost za svoje nedostojne namene. Brez dvoma pa je bilo med 97 zastopstvi raznih držav še mnogo takih, ki bi zaslužili enako ali še hujšo obsodbo. Vendar se pri te vrste manifestacijah že dolgo ponavlja, da se vidi samo desničarske diktature, preide pa levičarske.

Vsa slovesnost, prosta vsakega anahronističnega triumfalizma, je trajala dve uri. Znova se je pokazalo, da je papeštvo moralna sila, ki je človeštvu potrebna bolj kot kdaj prej in mimo katere se ne da iti, če se ljudem želi resnično dobro.

Takega vladnega osnutka ne maramo!

Na seji deželnega tajništva Slovenske skupnosti je tajnik dr. Drago Stoka seznanil prisotne z vladnim osnutkom delegirane dekreta, ki naj bi uresničeval 8. člen Osimskega sporazuma glede manjšinske zaščite, do katerega je prišel kot član posvetovalne komisije o Osimskih sporazumih.

Gre za dokument, ki nosi datum 15. julija in o katerem se mora izreči deželni odbor. Zdi se, da je nastal v popolni tajnosti brez posvetovanj s predstavniki slovenske manjšine in celo brez vednosti članov rimske komisije, ki je bila nalašč zato izbrana, da rešuje probleme v zvezi z globalno zaščito. Ni znano, v kolikšni meri so pri sestavi tega osnutka sodelovale stranke, ki v Rimu podpirajo Andreottijevo vlado in v kateri so vključeni Slovenci.

Člani deželnega tajništva SSK so po preučitvi osnutka soglasno ocenili dokument kot neugoden in v nasprotju s pričakovani slovenske narodnostne skupnosti v Italiji.

Zal se v tem dokumentu odražajo slutnje, na katere je opozarjala SSK že ob sprejemanju in ob ratifikaciji Osimskih sporazumov, kajti kratki osnutek vsebuje samo sedem členov, omejuje se izključno na Slovence in tržaški pokrajini in kljub sklicevanju na Londonski sporazum bistveno omejuje njegovo vsebino. Od redkih določil, ki jih predvideva, so nekatera že itak uresničena, druga pa nezadovoljiva in nejasno formulirana.

Od redkih členov samo trije urejajo zahteve slovenske manjšine in se nanašajo na: rabo jezika z upravnimi in jurisdikcionalno oblastjo, vprašanje spremenjenih priimkov v prvotno obliko in izročitev svetovivskega Narodnega doma družbi Dom v uporabo.

Manjka, kot rečeno, vsakršna omemba pravic Slovencev v videmski in goriški pokrajini, pri čemer ne more zadovoljiti spremena beseda ministrskega predstava o nadaljnjem proučevanju njihovega položaja. Za tržaško pokrajino pa je osnutek povsem pomanjkljiv, kar zadeva določila o uporabi slovenščine in izvoljenih svetih, toponomastiki, določila o šolstvu in univerzi, sredstva javnega obveščanja, podporo kulturnim ustanovam ter zaščito slovenskega ozemlja pri razvijanju in izvajanju urbanistične politike. Prav tako osnutek ne predvideva povračila škode tistim, ki so bili pod fašizmom preganjani in ne podeljuje nobene pristojnosti deželi Furlaniji-Juljski krajini glede manjšinske problematike, kar je vse zahteval zakonski osnutek SSK in drugi osnutki o globalni zaščiti Slovencev.

Osnutek torej nikakor ne uresničuje 8. člena Osimskega sporazuma, po katerem mora italijanska vlada uresničiti vsa določila, ki jih je že vseboval poseben statut, priložen Londonskemu memorandumu; še najmanj pa je v skladu s preambulo Osimskega sporazuma, ki obvezuje podpisnice, da se pri manjšinski zaščiti držita načela največjega možnega varstva pripadnikov manjšin.

Deželno tajništvo SSK iz zgoraj omenjenih razlogov odločno odklanja ta osnutek, postavlja zahtevo, da se bistveno spremeni na podlagi zahtev manjšine, nadalje zahteva, da vlada pri svojem obravnavanju vprašanj manjšine upošteva delo in mnenje komisije, ki jo je sama postavila ter apelira na stranke, ki omogočajo življenje sedanji vladi in predstavljajo tudi Slovence, da odločno nastopijo po popravno izdanega osnutka.

K nemogočemu osnutku vladnega pooblaščenega dekreta je zavzel odklonilno stališče tudi Svet slovenskih organizacij (SSO). Med drugim pravi:

Spiro te vladne namere diskriminacije Slovencev v Italiji in omejevanja že uveljavljenih pravic Svet slovenskih organizacij, ki združuje slovenske demokratične nepolitične organizacije v deželi Furlaniji-Juljski krajini, odločno protestira in odklanja predlog ter poziva državljane slovenskega jezika in vso italijansko demokracijo k odločno nastopijo proti takim nedemokratičnim in krivičnim nameram rimske vlade.

Notranje ministrstvo je omenjeni osnutek poslalo predsedstvu deželnega odbora, ne da bi bili o tem seznanjeni člani posebne komisije, ki zaseda v Rimu za izdelavo osnutka zakona za globalno zaščito.

Vse to zbuja vtis, da vlada nima čistih namenov in volje, da bi uresničila zahteve slovenske narodne skupnosti, 8. člen Osimskega sporazuma ter republiško ustavo in druge mednarodne obveznosti.

DROBNE NOVICE

• Leta 1955 je bila ustanovljena Zveza raziskovalcev sv. pisma nove zaveze. To združenje vključuje profesorje, razlagalce in teologe nove zaveze iz raznih delov sveta. Letos je bil prvi kongres te mednarodne zveze konec julija v Parizu. Prišlo je 200 svetopisemskih strokovnjakov, ki so razpravljali o razlagi sv. pisma nove zaveze in raznih pomožnih znanostih.

• Škofija Mangalore v Indiji je bogata na duhovniških in redovniških poklicih. Prav te dni je tamošnji škof posvetil 9 škofijskih, 6 kapucinskih in 4 jezuitske bogoslovce v duhovnike. Polovica teh novomašnikov pa ne bo ostala doma, temveč bo odšla delovat v škofijo Varanosi na severu, kjer duhovnikov primanjkuje.

Prvo primorsko romanje k sv. Sindonu v Turin

Prav je bilo, da smo se tudi mi s Primorskega pridružili svetovnemu zanimanju in milijonski množici, ki prihaja počastit mrtvaški prt, sv. Sindon, v katerega je bilo po vsej verjetnosti položeno Kristusovo telo na veliki petek. Dne 1. septembra smo romarji iz Gorice, Nabrežine, Mavhinj in Zgonika šli na pot v prijetni družbi, s petjem, molitvijo, razlagami in razgovori in v res udobnem avtobusu ter z organizatorsko sposobnostjo g. Stuheca.

Ustavili smo se najprej v kraju Sotto il Monte pri Bergamu, da smo obiskali rojstno hišo Janeza XXIII. V večernih urah pa smo bili že v Turinu, obiskali veličastno svetišče Marije Pomočnice, počastili grob sv. Janeza Bosca, Dominika Savia ter občudovali prostorne šole, delavnice, dvorišča, igrišča... vse za mladino!

Po večerji v salezijanskem zavodu smo pri predavanju z diapozitivi še globlje doumeli sv. Sindon. Naslednji dan smo kmalu po 8. uri stali tudi mi med veliko množico (dnevno okrog 60.000), ki se je v dolgi vrsti pomikala k stolnici. Veliki trg, z rimskimi ostanki na levi in s kraljevo palačo na desni, je zaprt za ves promet; povsod pa nam je prijazna mladina ponujala brošure in časopise, ki govorijo o sv. Sindonu, ali pa skrbela za vzoren red.

Ko smo stopili v svetišče skozi desna vrata, sta nas tiha glasba in mirno pomikanje množice pod visokimi gotskimi oboki pripravljala na edinstveno srečanje. Že smo stali pred razsvetljenim oltarjem in se zazrli v dolgi prt s precej jasnimi obrisi Kristusove glave, pri čemer nam je v jasni besedi razlagalec pomagal po-

častiti Odrašenika ter nas povabil naše življenje vskladiti z Njegovim. Nekaj minut svete zbranosti, ki naj bi vplivala na vse bodoče naše življenje!

Se smo ostali v bližini stolnice in opazovali vrenje ljudskih množic proti stolnici. Povsod je vladal red, spoštovanje in vljudnost, kar smo občutili tudi pri večerni maši turinskega kardinala v somiševanju 40 duhovnikov. Občudovali smo skupno petje in zbrano množico, ki vsak večer polni svetišče. Isti dan smo obiskali še zavod Cottolengo in Consolato, popolne pa na bližnjem hribu Superga baziliko, grobnice savojskih vladarjev ter kraj, kjer je pri letalski nesreči izgubila življenje nogometna enajstorka kluba Torino.

V nedeljo smo na povratku obiskali »Colle don Bosco« s svetnikovo rojstno hišo, popoldne pa v Paviji znamenito kartuzijo, biser umetnosti, potrpljenja, dela in žive vere. V večernem soncu smo se poslovlili od Gardskega jezera in zaključili svoje tridnevno romanje.

OD TEDNA DO TEDNA

■ V Zahodni Nemčiji je prišlo do razkritja nove vojninske afere. Na podlagi pričevanja bivšega romunskega generala in visokega državnega funkcionarja Iona Pacepe, ki se je zatekel v ZDA, je bil 34-letni poslanec socialdemokratske stranke Uwe Holz obtožen, da je vohunil za Vzhod, Egon Bahr, tvorec Brandtove vzhodne politike pa naj bi se navduševal za izstop Zahodne Nemčije iz NATO, v zameno pa naj bi Sovjetska zveza pristala na združitvi obeh Nemčij in nato jamčila za nevtarnost nemške države.

■ Vzhodnonemški državljani je prisilil poljsko letalo, ki je letelo na liniji Varšava-Gdansk-Vzhodni Berlin, da je pristalo v Zahodnem Berlinu na vojaškem ameriškem letališču. Zaprošil je za azil skupaj z ženo in sinom. Isto je storilo še sedem potnikov iz Vzhodne Nemčije. Letalo se je nato vrnilo na Poljsko z 18 poljskimi državljani. To je bila druga preusmeritev poljskega letala v Zah. Berlin. Podoben primer se je pripetil leta 1969.

■ Voditelja italijanskih socialistov Craxi ter francoske socialistične stranke Mitterand sta se sestala v Cortoni v Toscani ter se poldrugo uro pogovarjala o raznih aktualnih vprašanjih, zlasti o možnem skupnem nastopu na prihodnjih volitvah za evropski parlament pomladi 1979 ter o polemikah med socialisti in komunisti.

■ Po odhodu Hua Kuofenga je tudi Tito zapustil Brione. Z ladjo »Galeb« se je pripeljal do Kopra, potem pa je pot nadaljeval na Brdo pri Kranju. Kot je bilo uradno sporočeno, bo Tito ostal v Sloveniji nekaj časa. V tem času si je že ogledal vinski velesej v Ljubljani.

■ Predsednik kitajske vlade Hua Kuofeng se je po štiridnevem bivanju v Teheranu (Iran) vrnil na Kitajsko. V Iranu se je predvsem pogovarjal s šahom Pahlevijem. Slednji se počuti nelagodno, saj državo že nekaj časa pretresajo nemiri, kar povzroča občasne spopade, aretacije in posredovanje močnih policijskih sil. Do spopadov prihaja predvsem v bližini džamij, kjer muslimanski verniki vzklajajo protidržavna gesla.

■ Člani narodne garde so zatrli upor v mestu Matagalpa v Nicaragui, ki so ga vodili predvsem študenti. Bilo jih je kakih 500, ki so se zabarikadirali v županstvu. Upor je trajal pet dni. V bojih je padlo preko 50 oseb. Žrtve so bile predvsem med civilnim prebivalstvom.

■ Skupina teroristov, v kateri so bili štirje moški in ena ženska, je ugrabila rektorja mehiške univerze Huga Margaina Charlesa. Kasneje so našli rektorjevo truplo. Umor si lasti skupina »Komunistična zveza 23. septembra«, ki je v Mehiki izvršila že več političnih atentatov.

• Pred dvajsetimi leti je postavila princesa Begum v spomin na svojo spreobrnitev h krščanstvu v kraju Sardhana (indijska zvezna država Utar Pradeš) svetišče, ki je hipoma postalo žarišče Marijine slave v Indiji. Svetišče vodi kapucini. Tedanji kapucinski škof Evangelisti je v cerkvi namestil posnetek podobe Matere božje iz Montenera nad Livorno. Od tedaj Indijci neprestano romajo na ta kraj. V glavnem so hindujci in muslimani. Do konca lanskega leta so našli že tisoč avtobusov, ki so pripeljali romarje.

Širite „Katoliški glas“

„Naštednik“ na Koroškem praznuje svojih 30 let

Po zadnji vojni so v Celovcu izhajali trije tedniki v slovenskem jeziku, in sicer: Vestnik kot glasilo koroške OF oz. njenih koroških somišljenikov, Koroška kronika, ki jo je izdajala angleška vojaška uprava, in Naštednik, ki je izhajal kot glasilo Narodnega sveta koroških Slovencev. To se pravi, da je bil glasilo nekomunističnih koroških Slovencev. Pred 30 leti je angleška vojaška uprava prenehala z izdajanjem Koroške kronike. Tedaj sta se nekako združili uredništvi Naštega tednika in Kronike ter začeli izdajati en sam list pod naslovom Naš tednik/Kronika. Izhajal je kot glasilo Narodnega sveta. Zato obhaja letos ta koroški list 30-letnico svojega obstoja po združitvi s Kroniko.

To obletnico hočejo prihodnjo nedeljo slovesno praznovati. Izšla bo posebna jubilejna številka Naštega tednika, ki bo imela 100 strani. V soboto bodo v hotelu Korotan v Sekiri ob Vrbskem jezeru imeli notranjo proslavo za povabljenе osebnosti s Koroške, iz Slovenije in zamejstva. V nedeljo pa bo v Globasnici ljudsko slavlje, ki bo trajalo ves dan. Začetek ob 11. uri z razstavo fotografij in zamejskega tiska. Ob 14.30 se prične akademija. Na proslavi bodo sodelovali ansambli in zbori s Koroške, Slovenije in Primorske. Od primorskih skupin bosta nastopila ansambel TAIMS z Opčin in moški zbor Igo Gruden iz Nabrežine. Glavni govornik na akademiji bo dr. Matevž Grlic, predsednik NSKS.

Naš tednik/Kronika, ki je bil zamišljen kot samostojno glasilo NSKS, je v zadnjih letih zmeraj bolj začel popuščati svojo samostojno linijo v boju za pravice koroških Slovencev. Vedno manj je samostojno demokratično glasilo, ki bi vnašalo lastne poglede v reševanju koroških razmer. Po našem mnenju ta »istousmerjenost« Naštega tednika z Vestnikom in s pisanjem tiska v matični Sloveniji ni v korist demokratičnemu razvoju med koroškimi Slovenci in tudi ni v korist njihove boju za narodne pravice zoper koroške šoviniste, ker vzbuja vtis, da ta boj ne izhaja iz Korošcev samih, temveč da prihaja od drugod. Zato ima Heimatdienst olajšano propagando, ko straši koroške Nemce: »Koroški partizani so se borili za komunizem in Jugoslavijo« (Ruf der Heimat, junij-julij 1978), ter pri tem meče v en koš vse Slovence in Hrvatve v Avstriji.

Iz Slovenije

Obisk nadškofa iz Zaira

Sredi letošnjega poletja se je mudil v Sloveniji nadškof iz Bokoro v Zairu (bivši belgijski Kongo) msgr. Etsou Nzabi Bamungwami. Želel se je seznaniti z domovino misijonarja Antona Pačnika, ki že nekaj mesecev deluje v Zairu ter spoznati njegove domače, kateri živijo v Soštanju.

Msgr. Bamungwami vodi škofijo, ki je dolga 1000, široka pa 500 km. Na tem prostranem ozemlju živi pol milijona ljudi. 165.000 je že katoličanov, 6.000 pa se jih trenutno pripravlja na krst. V škofiji deluje 55 misijonarjev in 127 redovnic. Nadškof je še mlad, 48 let, zato tudi zelo razgiban v svojem delovanju. Mesec za mesecem obiskuje misijonske postojanke svoje škofije, da bi prišel v čim bolj tesen stik s svojimi duhovniki in verniki.

V Sloveniji se je zelo dobro počutil. Presenetila ga je številna udeležba pri njegovi sv. maši, tako v ljubljanski stolnici kot v cerkvi Srca Jezusovega v Ljubljani. Zelo ga je tudi ganila prijaznost vernikov, ki so mu pred cerkvijo vsi skušali podati roko. Pa tudi glede radodarnosti jih je občudoval. Ko je hodil visok in postaven v svoji duhovniški obleki po ljubljanskih ulicah, so se vsi ozirali za njim. Ni ga motilo. V smehu je komentiral: »Taka pojava je v Ljubljani najbrž redka!«

V Ljubljani je obiskal nadškofa Pogačnika in prelata Fajdiga ter semenišče, v Celju opata Kolška, v Mariboru škofa Grmčiča. Ob odhodu je poudaril, da ves čas ni opazil najmanjše sledi rasizma, kar ga je zelo osrečevalo.

Tolminska maša

Na praznik Marijinega vnebovzeta je bila v župni cerkvi v Tolminu prvič izvedena »Tolminska maša« za otroški in mešani zbor z orkestrom. Mašo je napisal in z zborom izvedel duhovnik-komponist Avgust Ipavec. O novi skladbi je dejal: »Ena sama želja je v meni: da bi pesem našla ljudi. Slutim, da ima vsak človek svojo osebno melodijo, zato tudi vsak glas v zboru poje svojo melodijo. Rad pa uporabljam tudi stare melodije, iz katerih žari duša slovenskega človeka.«

Br. Janez Udovc (na levi) v družbi indijskih prijateljev

Jože Cukale DJ

Draga '78: soočanje s problemi svobode in slovenstva

Začetek septembra pomeni vsako leto prijetno doživetje za slovenske ljudi, ki jim je kulturna problematika naše narodne skupnosti del lastne biti. Ne samo to. Polg kulturnega napoja gre pri našem intelektualcu še za drugo plat, gre za ljubezen do svobodne duhovne izmenjave, ki pomeni gotovo predpogoj za vsako idejno preverjanje in klesanje. In to je vsako leto ena izmed odlik študijskih dnevo v Dragi, ki zbira okoli sebe slovenskega izobraženca in ljubitelja naše kulture iz zamejstva, zdomstva in matične domovine. Brez teh komponent ne bi bila Draga to, kar vedno je: forum svobodne in demokratične izmenjave, sloneče na visoki kulturni ravni in odprti v resnično ter ustvarjalno soočanje. Dialog tu ne pomeni podleganja drugemu, pomeni plodno nji-vo, ki lahko obrodi raznolik, a vedno zdrav sad. Brez demokratičnega pogleda na svet pa bi bil tak poskus nemogoč.

Prav letošnji simpozij v Dragi je imel kot motto globoko izpoved v moč in veljavnost demokracije in pluralizma, kar potrjujejo osrednje teme predavanja, o katerih bo potem govor. To je gotovo tista pristna demokracija, ki jamči tudi ustrezno demokratično družbo, o kateri npr. piše veliki Maritain:

«...avtentična demokracija se zaveda same sebe ter svojih osnovnih načel in mora znati braniti in uveljaviti lastno pojmovanje družbenega in političnega življenja. Ona mora torej vsebovati neko skupno človeško vero, vero v svobodo.»

Besede sodobnega francoskega misleca ne morejo biti primernejši napotek k letošnji Dragi, ki je s svojo zamisljivo hotela osvetliti prav to tematiko.

Program letošnje Drage je bil zelo bogat in zanimiv. Prireditelji so dan prej, v petek 1. septembra na tiskovni konferenci seznanili javnost z imeni predavateljev, medtem ko so bile teme predavanj znane že dolgo prej. Morda bi se dalo v bodoče premestiti tudi ta način seznanjanja javnosti, saj bi verjetno predhodno poznanje predavateljev le privabilo še koga od bližje in daleč v opensko Drago. Upoštevalo sicer možne razloge za drugačno in dose- danjo metodo, vendar bi morda kazalo to vseeno spremeniti.

IDEOLOGIJA IN DEMOKRACIJA

V soboto 2. septembra popoldne so se za Finžgarjevim domom s slovenskim odprtjem uradno začeli študijski dnevi Drage '78. Ob veliki in kvalitetni udeležbi slovenskih rojakov in predstavnikov oblasti, med katerimi je bil deželni svetovalec dr. Drago Štoka, je predsednik DSI Sergij Pahor začel študijsko zborovanje s pozdravom in obrazložitvijo programa. Sledili so pozdravi zastopnikov javnega življenja. Najprej je škofov vikar msgr. dr. Lojze Škerl opravičil tržaškega škofa L. Bello-mija, ki bi moral naslednji dan maševati, pa je zaradi papeževga ustoličenja moral v Rim. Prebral je njegovo pozdravno pi-smo z voščili k uspehu zborovanja. Nato je v imenu deželnega predsednika Comelli-ja spregovoril dr. Ricchetti, ki je poudari-l nekaj misli o vlogi manjšine in njenem idejnem pomenu. Za Slovensko skupnost je spregovoril predsednik deželnega sveta SSK dr. Andrej Bratuž in prinesel pozdrav slovenske politične stranke.

Prvo predavanje je bilo nato o temi »Ideologija in demokracija«, ki ga je imel prof. Franc Bučar iz Ljubljane. Govornik je svoja izvajanja razvil v eminentno teo-retičnem smislu in vzel za podlago tako klasično politično filozofijo kot sociologijo in kibernetiko. Govornikova izvajanja so izhajala iz razmišljanja o vlogi in mestu ideologije, ki se preko filozofije in religije kaže kot ustaljena in praktična vodnica v življenju posameznikov in skupnosti. Prof. Bučar je prikazal vlogo ideologije kot plod miselnih sistemov in nato njeno utelešenje v praktični miselni sestav, ki se ga poslu-žujejo zlasti politične sile. Države in vlade so vedno v eni ali drugi meri pogojevale ideologije in marsikdaj so se prav te nato spreverile v totalitarizem starega ali mo- dernega kova. Predavatelj je z veliko ja- snostjo, čeprav brez direktnega nanašanja na eno ali drugo zgodovinsko izkušnjo, prikazal, kako se lahko državni sistem prav preko ideologije in ob njenem nav- dihu spreverje v totalitarno in tiransko vla- davino. Gotovo so govornikove besede zelo žive in aktualne posebno v našem času, ko je še toliko totalitarnih vladavin blizu in daleč, vladavin, ki prav z nekakim ideolo- škim »opravičilom« zatirajo svobodne tež- nje narodov in posameznikov.

OD POSKUSA TOTALNEGA UNIČENJA DO ZARJE NOVEGA KRŠČANSTVA

Po somaševanju s škofovim vikarjem na čelu je bilo v nedeljo 3. septembra na spo-

redu drugo predavanje z zgornjo temo, ki ga je imel msgr. Anton Ilc, izseljenski du- hovnik v Bruslju in pripadnik vzhodnega katoliškega obreda. Kot dober poznavalec ruske miselnosti in stvarnosti je msgr. Ilc tehtno prikazal razmere v Sovjetski zvezi od revolucije sem, še posebej v zvezi z religiozno tematiko. Tudi danes je čutiti v ruskem človeku težnjo po krščanski ob- novi. Se vedno je živa ruska bogoiskateljska duhovnost, ki so jo v svojih delih izpo- vedovali ruski miselni velikani, od Dosto- jevskega sem. To je tista religiozna misel- nost, ki jo kot pričevalci moderne Rusije med 19. in 20. stoletjem izpovedujejo ljud- je kot so Solovjev ali Berdjajev. Prav Vla- dimir Solovjev je dobro strnil poslanstvo Rusije v ugotovitvi, da Rusija ne bo iz- polnila svojih moralnih nalog, če se ne bo iskreno usmerila k svobodi in k duhovnim vrednotam. Preroške besede vidca za naš čas!... »Ruska vera je važnejša od same politične moči Rusije...« še dodaja krščan- ski mislec svete Rusije. In prav gotovo bo tudi danes ruski narod še vedno znal v svojem duhovnem bogastvu, prekaljen od trpljenja in preganjanja zaradi krščanskega pričevanja, spet najti pravo in avten- tično podobo.

Po izvajanjih dr. Ilca (podobno velja za vsa tri predavanja), se je razvila zanimi- va diskusija z navdušenim sodelovanjem in tehtnimi prispevki.

OB DRAMATIČNI 30-LETNICI: KOMINFORM IN SLOVENSTVO

Od globokih teoretičnih razglabljanj smo nato prešli na aktualno in obenem

praktično, čeprav zgodovinsko uokvirjeno temo z gornjim naslovom. Razmišljanja in ugotovitve ob vlogi Kominforma in nje- govem negativnem odnosu do slovenstva posebej na Tržaškem so bila gotovo zelo na mestu, kar je potrdila tudi velika ude-ležba poslušalcev.

Prireditelji so se tu odločili za okroglo mizo, na kateri so sodelovali prof. Jože Pirjevec, prof. Maks Šah, časnikar Stojan Spetič in dr. Zorko Harej. Vsak izmed go- vornikov je s svojega zornega kota osvetlil tematiko. Zgodovinski, šolski, politični in kulturni prikaz tega izredno delikatnega in obenem tragičnega obdobja naše povoj- ne zgodovine je seveda zadobil v očeh po- sameznih referentov različne tone. Vseka- kor pa je dala celotna okrogla miza (mor- da za poslušalca nekoliko prenatrpana) zbranemu občinstvu obilo bogatih infor- macij pa tudi miselnih nagibov za ponovno oživitve tega polpreteklega obdobja. In v taki programski smeri vidimo lahko tudi ves pomen Drage!

Zvečer je še g. Zrnek, slovenski duhov- nik iz Kanade, v zanimivih barvnih slikah prikazal bogato, a danes že izumrlo kul- turo indijanskega plemena Maja v Mehiki in Guatemali.

Draga '78 je za nami. Spet smo lahko v dveh dneh brskali po naših aktualnih in duhovno polečih problemih. Ta intelek- tualna »duhovna obnova« pa je gotovo za- pustila vsem kako sled. Zelimo, da bi to edinstveno vlogo slovenske svobodne tri- bune še vnaprej pogumno obdržala!

Spectator

XVII. mednarodno tekmovanje v zborovskem petju

V dneh od 31. avgusta do 3. septembra 1978 je Gorica spet doživela svoj veliki praznik petja. V našem mestu so se na tekmovanju »Cesare Augusto Seghizzi« kot vsako leto ob tem času srečale odlične pev- ske skupine, glasbeni strokovnjaki in kri- tiki iz najrazličnejših evropskih dežel.

Mešani, moški in ženski zbori so se tu- di letos pomerili v dveh kategorijah, poli- foniji in folklori. Obvezne pesmi so bile: za polifonijo za mešani zbor »Siede la pa- tria mia tra 'l monte e 'l mare« (Piero Pezzè), za moški zbor »Canto della vita« (Guido Pipolo), za ženski zbor po »Prover- bi« (Marco Sofianapulo).

Prav gotovo je treba izbrati teh pesmi povezati s simpozijem, ki je potekal vzpo- redno s tekmovanjem in so na njem raz- pravljali o estetiki, tehniki in didaktiki moderne zborovske glasbe. Vse tri obvezne pesmi sodijo namreč v moderno polifoni- jo. Najbolj avantgardna je bila pesem za ženski zbor, zgrajena v glavnem na zvočnih efektih. Takih pesmi gotovo ni lahko na- študirati, za marsikateri zbor pa so celo pretrda kost. Nekateri so šli tudi v prsto izbranih pesmih v to smer. Tako je bil zla- sti v polifoniji precejšen del odmerjen avantgardni zborovski glasbi, kar je bilo nekoliko utrudljivo in poslušalcev najbrž ni preveč navdušilo, čeprav so mnogi zbori za svojo izvedbo želi tople aplavze.

Na tekmovanju so nastopili tile mešani zbori: poljski akademski zbor »M. Curie Skłodowskiej« iz Lublina, madžarski »Ifju- sági Művészegyesület« iz Budimpešte, »Coro delle 9« iz Pescara, »Pro musica« iz Su- botice, »Città di Parma«, romunski komorni zbor »Mioritas«, zbor »G.B. Candotti« iz Codroipa in »Obala« iz Kopra.

Tudi v ženski zasedbi so peli poljski, ro- munski, madžarski ter zbori iz Parme in Pescara. Samo v ženski zasedbi se je pred- stavil bolgarski zbor »Morfova-Prokopova« iz Sofije.

Moški zbori so bili: belgijski komorni zbor »Mechelse Liedertafel«, nemški »Tha- lianer Chor« iz Ebernahna, zbor morav- skih učiteljev iz Češkoslovaške, švedski zbor stockholmskih študentov, »F. Cora- dini« iz Arezza in akademski zbor Politeh- ničnega zavoda iz Tallina (ZSSR); tudi v moški zasedbi pa je pel še madžarski zbor.

Na programu sta bila še tržaški mešani zbor »Marij Kogoj« in »J. Tomadini« iz S. Vito al Tagliamento, a se nista pred- stavila.

Zbore sta ocenjevali dve žiriji, ki sta ju sestavljali člani iz raznih evropskih dr- žav, med njimi tudi slovenski skladatelj Rado Simoniti. Pri ocenjevanju petja je žirija izločila dva odlična mešana zbora, madžarskega in zbor iz Parme, češ da šte- vilo pevcov ni bilo v skladu s predpisi.

Prve nagrade za polifonijo mešanim zbo- rom letos niso podelili. Na drugo mesto se je uvrstil zbor iz Codroipa, na tretje pa »Obala« iz Kopra. Prvo nagrado za

moške zbore je dobil češki zbor, drugo »Coradini« iz Arezza, tretjo pa zbor iz Sovjetske zveze. Najboljši ženski zbor je bil zbor iz Parme, sledita mu madžarski in zbor iz Pescara.

V folklori so prva tri mesta za mešane zbore zasedli Madžari, Poljaki ter zbor iz Parme, za moške zbore Čehi, Estonci ter »Coradini« iz Arezza. Prvi trije ženski zbo- ri pa so bolgarski, romunski in madžar- ski.

Tudi na letošnjem tekmovanju so se od- likovali zbori iz vzhodne Evrope. Mogoč- ni moški zbor moravskih učiteljev je ble- stel v obeh kategorijah. Bolgarski ženski zbor je prišel do izraza zlasti v folklori: njegovi glavni vrline sta izredna glasovna zlitost in elegantna izvedba. Madžari so ponovno potrdili visoko raven zborovskega petja v njih domovini. Poljaki so se izkazali predvsem v folklori, prav tako Estonci. Prijetno je presenetil mešani zbor »Obala« iz Kopra; gre za zelo disci- plinirano in kultivirano pevsko skupino. To se je izkazalo v prsto izbranih pesmih in na nastopu ob nagrajevanju. Ker je

KATOLIŠKI GLAS list za kritične bralce

tržaški »M. Kogoj« odstopil, je bil koprski zbor na letošnjem tekmovanju edini slo- venski zbor. Med nenagrajenimi zbori je bil dober tudi jugoslovanski »Pro musica« iz Subotice.

Zanimiva je ugotovitev, da se raven ita- lijanskih zborov od leta do leta dviga. Prav gotovo se njihov večji in boljši pri- stop k zborovskemu petju oblikuje tudi na takih in podobnih mednarodnih tekmo- vanjih. Letos velja to predvsem za zbore iz Parme, Arezza, Codroipa in Pescara. Zbor iz Parme je bil odličen tako v meša- ni kot v ženski zasedbi.

Goriški župan De Simone je zapisal, da je zgodovina tega mednarodnega tekmo- vanja povezana z zgodovino goriškega me- sta, ki je v zadnjih dveh desetletjih po dolgem in težkem obdobju nerazumevanja in nasprotovanj našlo pot do prijateljske- ga in plodnega sodelovanja. Mednarodno tekmovanje v zborovskem petju je »sre- čanje zborov in narodov, pa tudi odgovor in ponudba miru in bratstva.« až

V nedeljo 10. septembra bo na Opčinah pri Trstu

30. MARIJANSKI SHOD

Vodil ga bo tržaški škof Lovrenc Bellomi. Pričetek ob 16. uri v Ma- rijanišču s sodelovanjem mladih. Nato spre- vod s kipom fatimske Matere božje do župne cerkve. Tam bo na prostem sv. maša, ki jo bo daroval g. škof, govoril pa bo prelat dr. Lojze Šuštar iz Ljubljane. Vabljeni vsi rojaki na to trideseto obletnico marijanskih shodov, ko naj bi obnovili vero, upanje in ljubezen do Boga po Marijinem Sinu. V primeru slabega vremena bo vse marijansko slavlje v župni cerkvi.

Rojan

V soboto 2. septembra sta si v cerkvi na Repentabru obljubila trajno zvestobo Danimir Mikolj in Serena Stefanič. Novo- poročencema želimo mnogo sreče in zado- voljstva v skupnem življenju.

Dve poroki na Tržaškem

V soboto si bosta v repentaborski cerkvi obljubila trajno zvestobo Edi Čermelj in Mirella Mollicone. Člani tržaške verske skupine in ostali prijatelji jima voščijo vse dobro na novi življenjski poti.

V nedeljo bosta sklenila zakonsko zvezo Marjan Strajn in Luciana Benedetti. Vso srečo jima voščijo članice in člani skavt- ske organizacije, v kateri sta oba sodelova- la, ter ostali prijatelji.

Poletna kronika iz Mačkolj

Ker se iz Mačkolj le poredkoma ogle- šamo v časopisju, dajemo mogoče vtis splošne nedelavnosti. V dokaz da ni tako, beležimo tu kratko kroniko zadnjih dveh mesecev.

Izlet »Slovenskega šopka« (18. 6.). Polet- ne počitnice smo začeli s poučnim izletom našega otroškega zbora na Gorenjsko. Otroke so spremljali starši, zato sta bila potrebna dva avtobusa. Izlet si otroci-pev- ci sami zaslužijo in si po navadi tudi izbe- rejo cilje. Vsako leto gremo drugam, da vidijo in spoznajo različne kraje naše do- movine. Letos je bila na vrsti ožja domo- vina pesnika Prešerna: odvetniška pisarna v Kranju, nagrobnik v Prešernovem gaju, Vrba in Bled. A izrabili smo tudi prilož- nost, da smo bili pri maši na Brezjah in si ogledali še muzej talcev v Begunjah ter čebelarski muzej v Radovljici.

Prvo obhajilo (25. 6.). Teden dni po iz- letu smo imeli v domači cerkvi prisrčni praznik prvega sv. obhajila, h kateremu so pristopili štirje otroci. V privlačno okrašeni cerkvi je med mašo prepeval do- mači otroški zbor, prvoobhajanci pa so imeli svoja mesta v klopih, vsakdo ob svojih starših. Mir praznika pa je zmotil žalosten dogodek, ko je skupnica neod- govornih mladoletnikov organizirala rav- no tisto noč v srenjski hiši, ki stoji ob cerkvi, »feštine«, katerega se je udeležilo še mnogo druge mladine, ki se je za po- dobna praznovanja že nekajkrat priklati- la v vas od vseh koncev Brega in celo iz Trsta samega. Zalostno je, da se izročajo ključni srenjske hiše celo ob takih slovesno- stih slabo vzgojeni mladini, ki potem po- zno v noč in v praznično jutro popiva, razgraja, kvanta, vpije, preklinja, obmetu- je zidove s steklenicami, da se kopijoče črepinje vsenaokrog in da razbijajo še preostale cele šipe na oknih vaše pra- nice. To bodi zapisano v opomin staršem, ki dajejo svojim otrokom preveč svobode in denarja.

Elektrifikacija zvonov. V naši majhni župniji, ki ne šteje niti 400 duš, ni tako enostavno dobiti cerkovnika, ki bi skrbel za redno zvonjenje. Zato se je naš župnik Franc Vončina odločil, da se zvonjenje električno uredi. Tako nam zvonovi že dva meseca redno in lepo zvonijo. Ker pa taka stvar veliko stane, smo bili po- vabljeni vsi vaščani na sestanek, da se razgovorimo o načinu poravnave dolga in porazdelitve stroškov. Prav bi bilo, ako bi nam priskočila na pomoč tudi kaka javna ustanova.

Otroci in pevci na počitnicah. Le malo je naših otrok tako srečnih, da gredo s starši na daljše poletne počitnice. V kolo- nijo jih je pa kljub temu šlo zelo malo. Kakih petnajst dečkov in deklic se je ude- ležilo taborjenja na Bledu, kjer so preži- veli ob dobri vzgoji in v zdravi naravi deset ali petnajst dni prijetnih počitnic. Tudi na Bled je šlo nekaj naših cerkve- nih pevcov in pevk s svojimi ožjimi so- rodniki na pevski tečaj, povezan z letova- njem, kar je organizirala Zveza cerkvenih pevskih zborov iz Trsta.

Izlet v Soško dolino in na Kanin. Do- mače prosvetno društvo organizira za svo-

je člane vsako leto eno- ali dvodnevni iz- let. Letos smo 20. avgusta šli na Kanin. Ker je bila nedelja, smo imeli med potjo sv. mašo v Kobaridu. Ob jasnem poletnem vremenu je bil užitek ob lepotah Soške doline toliko večji. Čudovit je bil razgled s Kanina po sosednjih vrhovih Julijcev. Po kosilu v Bovcu smo se peljali čez Pre- del k Rabeljskemu jezeru, od tam pa proti domu čez Trbiž in po Kanalski do- lini mimo po potresu prizadetih krajev na robu Furlanije.

Opasilo sv. Jerneja (27. 8.). Ze v pretek- losti, ko je bila naša cerkev le podružnica osapske župnije, se je praznovalo pri nas opasilo sv. Jerneja prvo nedeljo po 24. av- gustu. Tako je ostalo do danes. Da bi se praznovanje poživilo, se skušajo vpeljati primerne novosti; tako se je lansko leto opravila sv. maša na prostem pred cer- kvijo. Ze nekaj let se na ta praznik tudi blagoslovljajo motorna vozila. To se je zgodilo tudi letos po večernicah.

Se bolj pomembno pa je, da nas je le- tos na dan opasila sv. Jerneja obiskal naš škof Lovrenc Bellomi. Ob prihodu ga je pozdravil pred cerkvijo predsednik doma- čega društva Danijel Novak, nakar je zapel v pozdrav otroški zbor primerno pesem. Slovesno somaševanje je opravil g. škof z domačim župnikom Francetom Vončino in župnikom sosednje Doline Albinom Grmekom. Med mašo je ubrano pel cerkveni zbor pod vodstvom Cveta Marca. Vsi pri- sotni verniki so se udeležili ofra za cer- kvene potrebe in mnogi so pristopili tudi k sv. obhajilu. Po maši se je g. škof usta- vil pred cerkvijo, pozdravil po vrsti vsa- kega prisotnega, z vsemi se je razgovarjal in tako s svojo preprostostjo osvojil srca vseh. Ko je potem stopil v srenjsko hišo, da bi se okrepčal ob kozarcu domačega vina, so mu otroci zapeli še tri pesmi. Dvoranica se je kmalu napolnila. Prijet- no je bilo gledati predvsem številne može, ki so se živahno razgovarjali z g. škofom, za kar smo mu posebno hvaležni.

Med popoldansko pobožnostjo v cerkvi sta ta dan Danijel Novak in njegova žena Irena prinesla h krstu svojega sina Aljoša, ki je tako postal član naše župnijske skupnosti. Prisotnost in sodelovanje ver- nikov pri krstnem obredu priča, da si vendarle želimo veliko več krstov, mnogo več otrok. Saj je naš narod tako majhen in nas je v zamejstvu še prav posebno malo. Mladima staršema župljani čestita- mo, Aljoši pa želimo zdrave duševne in telesne rasti.

Z GORIŠKEGA

Dol

Praznovanje Marije Kraljice. V nedeljo 27. avgusta je bilo v kapeli v Dolu celo- dnevno praznovanje Marije Kraljice, ki je zavetnica omenjene kapele. Popoldne je imel sv. mašo dr. Kazimir Humar, ki z ve- seljem pomaga doberdobskega župniku pri duhovni oskrbi te vikarije, popoldne ob 6. uri pa je imel občestveno sv. mašo gabsrki župnik Jože Jurak ob asistenci doberdobskega župnika Antona Lazarja in dr. K. Humarja, navzoč pa je bil tudi nekdanji zaslužni župnik iz Jamelj-Dola Bernard Spacapan iz Gorice. G. Jurak je v nagovoru povezal praznik Marije Kra- ljice z naslovom, ki ga je Mati božja pre- jela na zadnjem koncilu, da je tudi Mati Cerkve. Pokazal je na notranjo povezavo, ki obstaja med skrbjo Marije za rast Cer- kve in med cerkvenim načelstvom, ki je prav prejšnji dan dobilo novega vodnika v osebi papeža Janeza Pavla I. Govornik je izbral to okoliščino, da je predstavil lik novega papeža, obenem pa prikazal tudi pomen papeštva za Cerkev in današnji svet. Povabil je navzoče, naj ob koncu sv. maše zapojejo zahvalno pesem za izvolitev novega poveljarja Cerkve.

Med mašo je ubrano pel številen meša- ni cerkveni pevski zbor iz Bukovice, ki se je prijazno odzval vabilu doberdobskega župnika. Ta je nato zbor povabil v go- stilno pri Devetkah, kjer je bil deležen pogostitve, pevci in pevke so pa v zame- no priredili spontan koncert naših lepih narodnih in umetnih pesmi ter vsem, ki so jih poslušali, nudili resničen duhovni užitek. Veseli bomo, če se bodo kmalu ob kaki drugi priložnosti spet vrnili med nas.

■ Sovjetsko izvidniško letalo, ki šteje navadno deset moži, je strmoglavilo na otok Hopen, ki pripada otočju Spitzber- gov in je last Norveške. Nihče od posad- ke nesreče ni preživel.

Pričetek gradnje prehoda pri Vrtojbi

V petek 1. septembra je bila na jugoslovanski strani bodočega mednarodnega obmejnega prehoda pri Vrtojbi slovesnost otvoritvenih del, ki so se je udeležili predstavniki izvršnega sveta SR Slovenije in obmejnih občin, kot gostje pa predsednik dežele Furlanija-Juljske krajina Comelli, goriški župan De Simone s številnimi odborniki in svetovalci, predstavniki carine in javne varnosti, zastopniki slovenske narodnostne skupnosti, sovodenski župan Jožef Češcut in drugi.

Gostitelj je bil župan Nove Gorice Jože Sušmelj. Navzoče je seznanil, da bodo v prvo fazo izgradnje prehoda, ki naj bi ga izročili namenu leta 1980, vložili 12 milijonov din. Glavni govornik je bil tajnik odbora za mednarodno sodelovanje pri slovenski vladi Marjan Osolnik, ki je med drugim dejal, da predstavlja izgradnja novega mejnega prehoda konkreten primer uresničevanja sprejetih obveznosti Osimskih sporazumov. Goriški župan De Simone pa je dejal s svoje strani, da je pričetek del sad dolgoletnega sodelovanja na tej meji, kjer se gradi mirna bodočnost, ki je Evropi lahko za zgled. Predsednik dežele Comelli je pa poudaril, da je treba gledati predvsem v prihodnost. Osimske sporazume je treba začeti izvajati na vseh področjih: »Pustimo za hrbtno, kar nas je v preteklosti obremenjevalo ter razvijamo skupno voljo po sodelovanju!«

Nato je skupina projektantov, ki jo vodi arhitekt Tomaž Vuga, opisala osnovne značilnosti mejnega prehoda pri Vrtojbi, nakar so s traktorjem simbolično nakazali traso bodoče hitre ceste proti Razdrtemu.

Tretji škofijski dan slovenskih strežnikov

V ponedeljek 4. septembra smo imeli III. škofijski dan strežnikov z romanjem na Staro goro. Z masnimi strežniki sta se napolnila dva avtobusa, ki jih je spremljalo šest dušnih pastirjev. Strežniki so bili iz Gorice, Rupe-Peči, Dola, Doberdoba, Devina, Nabrežine, Zgonika in Števerjana. Vseh udeležencev je bilo 100. Na Stari gori je bila najprej mladinska sv. maša, na velikem parkirišču pod cerkvijo pa razne igre in nato razglasitev zmagovalcev letošnjega tekmovanja med strežniškimi skupinami.

Predmet letošnjega tekmovanja je bil spis »Moja strežniška služba«, ki so jo nekateri strežniki res lepo opisali. Najbolje se je odrezala skupina strežnikov iz Dola, zato ji je bila izročena kot nagrada strežniška zastavica za leto 1978/79. Do zdaj so jo dobile najprej Rupa-Peč in nato Gorica.

Vreme se je kar dobro držalo in popoldne je bilo celo sonce, tako da smo lahko nadaljevali z igrami še na Kamenici. Proti večeru smo se veseli vrnili na svoje domove, hvaležni Bogu za lepi dan.

Cecilijanka 1978

Zveza slovenske katoliške prosvete je ob začetku nove sezone 1978/79 imela sejo v ponedeljek 4. septembra. Na seji so med drugim določili datum letošnje »Cecilijanke« in sicer soboto 18. in nedeljo 19. novembra. Ker bo letos poteklo 20 let od prve Cecilijanke, bo letošnja revija pevskih zborov v Katoliškem domu posvečena temu jubileju.

Števerjanski župan - 50-letnik

V sredo 6. septembra je števerjanski župan Stanislav Klanjšček dopolnil petdeseto leto življenja. Ne gre tu za to, da bi ga predstavljali, ker ga slovenska javnost že dobro pozna, saj se udeležuje v javnem političnem življenju vse po vojni. Radi bi pa le na kratko povzeli nekatere značilnosti, ki odlikujejo jubilara.

Tako naj poudarimo njegovo politično premočrnost. Stanislav Klanjšček je namreč že v zgodnji mladosti poskusil trdoto partizanskega boja, saj je imel komaj 16 let, ko je moral v gozdove. Tako si je lahko na lastni koži ustvaril in izklesal prepričanje, ki ga je nato vodilo v življenje.

Takoj po vojni je bil med ustanovitelji Kmečko-delavske zveze v Števerjanu in v občinskem svetu ter v odboru dolgo vrsto let. Leta 1965 je prevzel odgovorno župansko mesto, ki ga vodi še sedaj z zmernostjo in preudarnostjo v dobro vseh občanov, kar je bilo zlasti poudarjeno na prijetni slovesnosti v torek 5. septembra zvečer, ko so mu predstavniki občinskega sveta

izročili v spomin sliko domačega umetnika Vladimirja Klanjščka.

Jubilant je bil tudi vrsto let kandidat Slovenske skupnosti, pri katere ustanovitvi je bil sam odločilen pobudnik in tudi na zadnjih pokrajinskih volitvah je kandidiral in s tem bistveno pripomogel k uveljavitvi slovenske liste na Goriškem.

Na slovesnosti na njegovem domu so se zbrali prijatelji, kjer mu je v imenu Slovenske skupnosti poklonil spominski dar deželni predsednik SSK dr. Andrej Bratuž. V kratkih obrisih je povzel njegovo življenjsko pot deželnega svetovalec dr. Drago Štoka. Spregovoril je tudi goriški pokrajinski tajnik Marjan Terpin.

Tudi člani domačega PD »F.B. Sedej« so se županu oddolžili za vso skrb in pomoč, kar je izrazil predsednik društva Simon Komjanc. Ob zvokih poskočne harmonike in fantoski pesmi se je prijetni večer zaključil.

Standrež

Letovanje mladinskega zbora. Naš mladinski zbor je vse leto delaven v cerkvi in v prosvetni dvorani, zato si zasluži poletni oddih v planinskem svetu v Žabnicah in sicer v koči sv. Jožefa. To se je zgodilo od 20. avgusta do 3. septembra, ko se je 30 naših deklet in fantičev udeležilo prijetnega oddiha. Deklam je nudila streho kočja sv. Jožefa, fantom pa gostilne »pri Pošti«. Dve gospe Rafaela Makuc in Ada Krpan sta vse dni skrbeli za tečno domačo hrano. Nadzorstvo in dnevni red pa sta bila v spretnih rokah učiteljice Elvire Chiabai.

Vsak dan so bile na sporedu skupne igre, sprehodi, a nekaj časa se je dnevno posvetilo tudi učenju, risanju in ročnim delom. Zvečer so se vsi zbrali najprej v župni cerkvi in peli pri maši, ki jo je daroval štandreški dekan, nato pa so se zabavali okrog tabornega ognja ali v koči s tombolo z lepimi dobitki.

Tudi na Sv. Višarje niso pozabili; skupno so tja poromali in priporočili sebe in svoje drage Marijinemu varstvu. In seveda tudi izlet k Belopeškim jezerom ni smel izostati.

Vseh petnajst dni je skupina preživela složno kot ena družina; to je tudi pokazala nedelja, ko se kar niso mogli ločiti od prijaznega kraja in vesele družbe. Za slovo so postavili pred kočjo svojim staršem in dobrotnikom slavalok in se jim z besedo in pesmijo zahvalili. Vrnili so se domov z željo in upanjem, da se ob letu spet snidejo »tam gori na planincih«.

Števerjan

Poroka. V soboto 26. avgusta sta sklenila pred oltarjem v župni cerkvi življenjsko zvezo domačina Silvan Dornik in Jožica Mužič. Njun zakon je blagoslovil župnik in dekan iz Kanala ob Soči Srečko Suligoj. Novoporočenca, ki sta stopila na skupno pot prav v času, ko je Cerkev dobila novega papeža, naj bi ostala vse življenje tesno povezana s Cerkvijo in narodom, iz katerih sta izšla.

Gabrije-Vrh

Romanje na Sv. Višarje. Župnija Gabrije-Vrh je letos v soboto 2. septembra pridelala romanje na Sv. Višarje z dvema avtobusoma. Enega so napolnili Vrhovci, drugi pa je bil »ekumenski«: ena tretjina iz goriškega mesta, druga iz Gabrij, tretja pa iz Dola, od koder je bilo 15 udeležencev. Pridružil se je tudi dr. K. Humar. Kljub pesimističnim napovedim vremenoslovcev je vreme vzdržalo ves dan, kar je seveda mnogo prispevalo k uspehu romanja. Na poti proti Sv. Višarjam je bil postanek v Rezijski dolini pri cerkvi Matere božje v Ravenci (Prato di Resia), ki je poleg hotela, čeprav razmajana, edina prestala potres. G. Jurak je razložil svojskost Rezijske in Rezijske doline ter povedal nekaj zgodovine teh vasi, ki so skoraj na kupu: Osojani, Njiva, Ravenca in Bila.

Na samih Višarjah to pot ni bilo gneče, ker ni bilo drugih avtobusov. Da so Višarje kraj, kjer se srečujejo Slovenci od vsepovsod, se je to pot znova izpričalo. Med drugimi je prišel župnik Janez Mohar iz Curacautina v Čilu, pa arhitekt Vilko Čekuta iz Kanade in še prof. Valentin Inzko z družino iz Sveč na Koroškem. Povratek je bil mimo Rabeljskega jezera prek Nevejskega sedla, kjer je bil ob vznožju mogočnega Kanina in v spokojnosti gorskega okolja zadnji daljši postanek.

Sovodnje

Tragična smrt vernega Slovenca. Ivan Tomšič je bil v naši goriški katoliški skupnosti zelo znan in priljubljen. Ni ga bilo skoro romanja, ki se ga ne bi bil udeležil. Navadno si ga videl na zadnjih sedežih avtobusa, kjer se je najbolj počutil. Nič čudnega, da se je želel udeležiti tudi romanja v Turin, kjer je te dni izpostavljen sv. Sindon javnemu ogledu in češčenju. Malo po polnoči je v ponedeljek 4. septembra avtobus ustavil pri Ožbotovi gostilni v Rupi na Tržaški cesti. Ivan je izstopil, da peš odide v Sovodnje. V trenutku, ko je prečkal cesto, je pridrvel avto z goriške strani. Zadel ga je v polno. Udarac je bil tako silen, da je avto spredaj ves razbit, prav tako šipa. Nesrečni Tomšič je bil na mestu mrtev. Pokopali so ga ob veliki udeležbi v sredo 6. septembra na sovodnjem pokopališču.

Pokojni Ivan se je rodil v kmečki družini v Sovodnjah leta 1907. 24. junija je izpolnil 71 let življenja. Imel je tri brate in eno sestro. Med prvo svetovno vojno je bil v begunstvu v Preski pri Medvodah na Gorenjskem. Oče se iz vojne ni več vrnil, tako da je moral za vso družino skrbeti mati. Izučil se je mizarstva, pa se je ka-

GORISKA MOHORJEVA DRUŽBA

javlja, da bo njen knjižni dar obsegal letos sledeče štiri knjige:

1. Koledar 1979
2. Zora Piščanc: »Pastirica Urška«. Zgodovinska povest ob 440-letnici prikazanja Matere božje na Skalnici
3. »Primorska duhovščina pod fašizmom«. (Iz zapuščine pok. dr. Rudolfa Klinca)
4. Primorski slovenski biografski leksikon.
5. snopič.

sneje zaposlil v zidarski stroki. Ko je šel v pokoj, je pomagal bratu Antonu, pri katerem je živel, na kmetiji.

Med zadnjo vojno je bil najprej italijanski vojak, nato pa po zlomu Italije borec v partizanskih vrstah. Toda znal je ločiti osvobodilni boj od marksistične ideologije. Zato je ostal zvest Cerkvi in njenemu nauku in bil resničen slovenski demokrat. Prijatelj božjih poti je bil tudi prijatelj slovenskih ustanov in kulturnih prireditev na kršćanski osnovi.

Blizu Vicenze je ob povratku iz Turina v nedeljo 3. septembra zvečer v avtobusu izrekel ene zadnjih besed v življenju: »Zapojte še kakšno Marijino pesem!« Naj sedaj v Marijini družbi gleda srečen obličje Kristusa, čigar podoba je počastil v Turinu. Njegovim sorodnikom naše iskreno sožalje. - jk

Šport

X. športni teden v Števerjanu

ŠZ »Brda« iz Števerjana bo tudi letos priredilo svoj športni teden, ki bo od 10. do 17. septembra. V nedeljo 10. septembra bo ob 11. uri v Formentinijevem parku nogometno srečanje med moštvi »Britofa« in »Dolenjega konca«. V ponedeljek 11. 9. ob 20.15 šah, v torek 12. 9. ob 20.15 tekmovanje v dami, v sredo 13. 9. ob 20.15 namizni tenis, v četrtek 14. 9. streljanje z zračno puško, v petek 15. 9. »tučenje«, v soboto 16. 9. maratonski tek, v nedeljo 17. sept. v Formentinijevem parku nogomet za mlajše in tekma med »Britofom« in »Dolenjim koncem«.

Za kapelo p. Leopolda v Domju: A. P. 3.000; N. N., Rupa, 10.000; N. N. 1.000; Antonija Ščuka 5.000; N. N., Trst, 50.000; Tatjana Panjek, Trst, 50.000; Veritiera, Sv. Vincencij, 5.000; na ekumenskem potovanju: N. N. 50.000; N. N. 50.000; N. N. 30.000 in N. N. 15.000; N. N. 100.000; Vera Turk ob obletnici mamine smrti 20.000; N. N. 5.000; N. N. 15.000; N. N. 50.000; N. N. 1.000; Fani Cerkvenik 2.000; Listuzzi Andreina 2.000; Giuseppina in Loretta, Trst, 50.000; E. Z. 10.000; P. Zupancič 2.000; M. Semec, Trst, 10.000; N. N. v spomin na Giuseppino Giorgi 100.000; N. N. 75.000; Milan Bevk, Trst, 15.000; Karlo Mikol, Trst, 20.000; podjetje Jakob Vatovec, Trst, 25.000; podjetje Tecna, Trst, 20.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajni na daj večni pokoj!

OBVESTILA

Romanje na Barbano: Goriški in tržaški Slovenci bomo imeli vsakoletno romanje na Barbano v petek 15. septembra, ko obhajamo praznik Zalostne Matere božje. Do Gradeža bodo vozili razni avtobusi, kakor so se zmenili domači dušni pastirji. Povratek zvečer. Na Barbani bo glavna maša ob 10.30; somaševali bodo vsi navzoči duhovniki. Popoldne bodo litanije Matere božje z odpevi. Vpisovanje za Barbano je v Gorici v zakristiji pri Sv. Ivanu vsak dan pred mašo in po maši.

Na Barbano v petek 15. septembra. Tržačanom svetujemo, da se za to kratko pot Trst-Gradež poslužijo tudi javnih avtobusov, če ni drugega organiziranega prevoza. Z avtobusne postaje v Trstu (pri kolodvoru) odpeljejo jutraj vsak dan kar trije avtobusi in sicer ob 7.30, 8.30 in ob 9. uri. Povratek okrog 17. ure (glej v Gradežu na deski, kjer so urniki avtobusov).

Duhovna obnova za žene in dekleta bo v Zavodu sv. Družine, ul. Don Bosco 72, v nedeljo 10. septembra. Začetek ob 9. uri, zaključek s sv. mašo ob 18. uri.

Začetek šolskega leta bo v torek 19. septembra za vse šole v Italiji. Novo šolsko leto se bo začelo s sv. mašo.

SKPD »Mirko Filej« v Gorici bo poskrbelo tudi za letošnje šolsko leto za glasbeni pouk, namenjen naši mladini. Vpisovanje bo na upravi Katoliškega glasa, Placuta 18, od 11. do 22. septembra ob ponedeljkih, torkih, sredah in petkih od 17. do 19. ure. Poučevalci se bodo naslednji instrumenti: klavir, orgle, violina, kitara, blokflavta in harmonika. Pouk se začne v oktobru. Urnik bo javljen na oglasni deski.

DAROVİ

Za sklad Katol. glasa: Antonič 10.000; N. N., Trst, 50.000; Vida in Alojzija Lipanje v hvaležen spomin dragega prijatelja Ivana Vetriha ob prvi obletnici njegove smrti 10.000 lir.

Za Katoliški dom: goriška Marijina družba 20.000; N. N. 4.000; N. N. 4.000; N. N. 2.000; N. N. 2.000; N. N. 2.000; N. N. 15.000; N. N. 23.000 lir.

Ob prvi obletnici smrti nepozabnega očeta in nonota Ivana Vetriha darujejo družine Vetrih, Bertolini in Brešan za Alojzijevešče, Zavod sv. Družine in za slovensko duhovnijo v Gorici po 20.000 lir.

Ob krstu male Tanje daruje družina Sirk za cerkev pri Sv. Subidi in za »Našo pot« po 10.000, za Alojzijevešče, Zavod sv. Družine in za Katoliški glas pa po 5.000 lir.

Za cerkev na Jazbinah: družina Colja v spomin pokojne Anice 20.000 lir.

Za nabrežinsko cerkev: družina Schart v spomin Zorke Bartol, umrle v Torontu 10.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: Valerija Sosič v spomin moža Ivana 5.000; družina Giacompei ob sinovi poroki 15.000; Nino in Silva ob 35. obletnici smrti nepozabnega sina Giordana 35.000; razni 5.500 lir.

Za cerkev na Ferlugah: Alida Marion, Avstralija, 10.000 lir.

Za Apostolstvo sv. Cirila in Metoda: goriški romarji na ekumenskem potovanju v zahvalo vodstvu za čudovita doživetja 50.000 lir.

Za obnovitev zvonika na Sv. Višarjah: romarji iz goriške nadškofije ob ogledu sv. Sindona 120.000; romarji Gabrije-Dol-Vrh ob ofru v višarski cerkvi 2. septembra 95.000 lir.

Za baziliko na Sv. gori: romarica iz Padrič ob romanju v Lurd 5.000; Pina Taučer 5.000 lir.

Za lačne po svetu: M. Š., Mavhinje, 10.000 lir in 260 din.; O. T., Mavhinje, 10.000; N. N., Rupa, 5.000 lir.

Za misijone: Dr. Franko, Gorica, 10.000; Antonija Ščuka 5.000 lir.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 100 lir, osmrtnice 150 lir, k temu dodati 14 % davek IVA.

Odgovorni urednik: **msgr. Franc Močnik**
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

Casnikarski programi ob nedeljah: Poročila ob 8., 12., 19; kratka poročila ob 11., 14; novice iz Furlanije-Juljske krajine ob 11., 14., 19.15. Ob 8.30 kmetijska oddaja, ob 9. sv. maša.

Casnikarski programi od ponedeljka do sobote: Poročila ob 7., 10., 13., 15.30, 19. Kratka poročila ob 9., 11.30, 17., 18. Novice iz Furlanije-Juljske krajine ob 8., 14., 19.15.

Spored od 10. do 16. septembra 1978

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 9.45 Oddaja o Benečiji. 10.15 Vedri zvoki. 10.30 Danes obiščemo Gabrovce. 11.05 Mladinski oder: »Hči Črnega gusarja«. 11.35 Nabožna glasba. 13.00 Oprostite... 13.20 Poslušajmo spet. 15.00 Nedeljsko popoldne.

Ponedeljek: 9.30 Tone Penko: Zivalstvo Jadranskega morja. 10.05 Koncert. 10.45 Cicibani poslušajo. 11.00 Naš gorski svet. 12.00 Poslušali boste. 13.15 Slovenske ljudske pesmi. 14.10 Spoznavajmo gobe. 14.20 Koncerti »Live«. 15.35 Uspešnice naše dežele. 16.30 Jazz. 17.05 Deželni koncerti. 18.05 Po Valvasorjevih stopinjah.

Torek: 9.30 Vinko Belič: Prelistavanje poldavnine. 10.05 Koncert. 10.45 Cicibani telovadijo. 11.00 Zarko Petan: »Igralci«. 13.15 Zborovska glasba. 14.10 Mladi na počitnicah. 14.20 Jugosl. glasba. 16.30 Otroci, ali veste da... 17.05 Schubert. 18.05 Zgodovina slovenskega gledališča.

Sreda: 9.05 Folklor slovenskih narodov. 9.30 Antologija ljubezenske lirike. 10.05 Koncert. 10.45 Cicibani poslušajo. 11.00 Ljudje in dogodki. 12.00 Najboljše zdravilo vseh časov - smeh. 13.15 Naši zbori. 14.10 Mladi na počitnicah. 14.20 Prijeten popoldan z vami. 16.30 Otroci pojo. 17.05 Simfonični orkester iz Turina. 18.05 »Razbiti terceti«, izvaja Radijski oder.

Četrtek: 9.05 Večera in danes. 9.30 Govorimo o manjšinah. 10.05 Koncert. 10.45 Cicibani rišejo. 11.00 Josip Tavčar: »Nepozabni večer«, kriminalka. 13.15 S pevskih revij. 14.10 Mladi na počitnicah. 14.20 Mladi in glasba. 15.35 Plošče za najstnike. 16.30 Odprimo knjigo pravljic. 17.05 Orkester RTV Ljubljana. 18.05 Slovenska politična in socialna misel. 18.25 Opera glasba.

Petek: 9.05 Jazz. 10.05 Koncert. 10.45 Cicibani telovadijo. 11.00 Tržaške črtice Zofke Kvdrove. 12.00 Z naših festivalov. 13.15 »Seghizzi« v Gorici. 14.10 Mladi pisci. 14.20 Resno, a ne prerresno. 15.35 Izbor novih plošč. 16.30 Na počitnicah. 17.05 Vivaldi. 18.05 Pogled v zgodovino filmske umetnosti. 18.20 Opera glasba.

Sobota: 9.05 Z vseh koncev sveta. 9.30 Naš horoskop. 10.05 Koncert. 10.30 Opera. 13.15 »Seghizzi« v Gorici. 14.10 Mladi na počitnicah. 14.20 Kje so tiste stezice. 15.35 Glasba. 17.05 Slavni orkestri. 18.05 »Izumitelj ladijskega vijaka Josip Ressel«. Izvaja Radijski oder. 18.45 Vera in naš čas.

Ob prvi obletnici smrti se s hvaležnostjo spominjamo pok. moža in očeta

Ivana Vetriha

ter ga priporočamo v molitev. V ponedeljek 11. t. m. bo ob 7. uri jutraj v goriški stolnici sv. maša za dragega pokojnika, h kateri so vabljeni vsi, ki so ga poznali.

Zena Angela, sinovi, hčere, snaha, zetje in vnuki

Gorica, 11. septembra 1978

Od dne 31. avgusta 1978 počiva v miru Gospodovem naša dobra

Milena Makovec por. Fabec

Topla zahvala naj gre gg. Markuži in Bratini, darovalcem cvetja in vsem, ki so na kateri koli način počastili njen spomin.

Zalujoči mož Francelj, hči Anica z družino, sin Franko z družino, sestre, bratje in ostali sorodniki.

Trst - Mavhinje, 5. septembra 1978